

**OKRUŽNI SUD U MITROVICI
K br. 28/09
7. decembra 2009.**

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

U veću koje čine EULEX sudija Angela Kaptein, kao predsedavajući sudija, EULEX sudije Hajnalka Veronika Karpati i Klaus Jung, kao članovi veća, uz pomoć referenta izvestioca Tare Khan,

U krivičnom predmetu protiv okrivljenog

M.J.

Optuženog za,

Prema optužnici javnog tužioca br. 19/09, od 5. avgusta 2009., podnesenoj okružnom sudu u Mitrovici 10. avgusta 2009. i usmeno izmenjenoj na preresu za potvrđI. je optužnice 22. septembra 2009. i na prvom zasedanju glavnog pretresa 9. novembra 2009.,

Za krivična dela

- 1) teško ubistvo u pokušaju, član 147, stav 11, u vezi sa članom 20 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK),
- 2) neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, član 328, stav 2 PKZK,

Nakon javnih zasedanja glavnog pretresa održanih 9., 23., 26 i 30. novembra i 1., 3. i 7. decembra 2009, u prisustvu okrivljenog **M.J.**, njegovog branioca Ljubomira Pantovića, EULEX javnog tužioca Neete Amin, i pravnih zastupnika oštećenih stranaka Mahmuta Halimija, a 9. novembra i dve oštećene stranke, M.M. i S.M.,

i nakon zasedanja veća i glasanja 7. decembra 2009., na osnovu člana 390 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK),

Dana 7. decembra 2009. javno oglašava u prisutnosti okrivljenoga, branioca, pravnog zastupnika oštećenih stranaka i EULEX javnog tužioca sledeću

PRESUDU

Okrivljeni **M.J.**, s nadimkom D., rođen . u N. P. , kosovski S. , sa zadnjim boravištem u , Kosovo, neoženjen, završio srednju medicinsku školu, lošeg imovinskog stanja, u pritvoru od ,

Ovime se

OSLOBAĐA optužbe po tački 1, TEŠKO UBISTVO U POKUŠAJU;

I OGLAŠAVA KRIVIM po tački 2, NEOVLAŠĆENO DRŽANJE, KONTROLA, POSEDOVANJE I UPOTREBA ORUŽJA;

Zbog toga što su ., između h, koju je vozio okrivljeni **J.** i koju je vozio S.M., uz kojega je sedio njegov otac M.M., učestvovale u automobilskom udesu na putu . Odmah nakon toga, **J.** je ispalio nekoliko hitaca iz pištolja , kalibra , u smeru vozila S. i M.M..

Na taj način, okrivljeni **M.J.** počinio je i odgovoran je za krivično delo neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, član 328, stav 2 PKZK.

Okrivljeni **M.J.** nije krivično odgovoran zato što je pucao u smeru vozila S. i M.M., budući da se ne može isključiti mogućnost da je okrivljeni delovao u nužnoj samoodbrani, kako je definiše član 8, stavovi (1) i (2) PKZK, što prepostavlja oslobođanje od ove optužbe prema članu 390, stav (2) PZKPK.

Zato se okrivljeni M.J.

OSUĐUJE NA

Šest (6) meseci zatvora za krivično delo neovlašćenog držanja, kontrole, posedovanja i upotrebe oružja.

Vreme provedeno u sudskom pritvoru od , obračunaće se u kaznu prema članu 73, stav (1) PKZK.

Okrivljenom se nalaže da plati sudski paušal u iznosu od 50 euro na ime troškova sudskog postupka a u vezi sa krivičnim delom neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, član 102, stav (1). Ostale troškove sudskog postupka

okriviljeni neće morati da plati, budući da je oslobođen optužbe za teško ubistvo u pokušaju, prema članu 102, stav (2).

Odštetni zahtevi oštećenih stranaka M.M. i S. M. odbacuju se, budući da je okriviljeni oslobođen od optužbe u vezi sa kojom su oba zahteva podnesena.

OBRAZLOŽENJE

A. RAZVOJ POSTUPKA

1. Optužnica

U gore pomenutoj optužnici, sa izmenama, navodi se da je okriviljeni počinio krivična dela teško ubistvo u pokušaju i neovlašćeno držanje, kontrola, držanje i upotreba oružja.

Prema optužnici, okriviljeni je oko h na putu , skrenuo svojim kolima prema kolima dvaju oštećenih stranaka, dok su ove zaobilazile kola okriviljenoga. Došlo je do sudara i okriviljeni je svojim kolima prepričao put kolima oštećenih stranaka. Onda je ispalio nekoliko hitaca iz pištolja prema dvema oštećenim strankama, koje su se skrivale iza svojih kola.

Pretres za potvrđivaje optužnice, prema članu 314 PZKPK, zakazan za 22. septembra 2009, bio je odgođen za 5. oktobra 2009., budući da se oštećene stranke nisu pojavile. Rešenje o potvrdiI. ju optužnice doneseno je 22. septembra 2009.

Nijedna od stranaka nije podnela žalbu protiv rešenja o potvrdiI. ju optužnice.

2. Sastav veća

Prema članu 3.3, u vezi sa članom 3.5 Zakona o nadležnostima, odabiru predmeta i dodeljI. ju predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu, br. 03/L-53 (Zakon o nadležnostima), predsednik Skupštine EULEX sudija može da reši da neki predmet preuzme EULEX sudija ako on potпадa pod primarnu ili sekundarnu nadležnost EULEX-a.

Dana 24. februara 2009., predsednik Skupštine EULEX sudija, Maria Giuliana Civinini, donela je rešenje JC/EJU/OPEJ/0314/mgc/09, kojim je predmet stavljen pod nadležnost EULEX sudija i za njega zadužila EULEX sudiju Christine Lindemann-Proetel sa okružnog suda u Mitrovici, kao predpretresnog sudiju, prema članu 3.5, stav (b) Zakona o nadležnostima.

Prema članu 2.1 Zakona o nadležnostima i gore pomenutom rešenju, nadležnost u ovoj krivičnoj stvari imaju gore pomenuti EULEX sudija i veće koje je naimenovao okružni sud u Mitrovici.

Nijedna od stranaka nije uložila prigovor na sastav veća.

3. Glavni pretres

Glavni pretres bio je otvoren za javnost, a zasedanja su održana 9., 23., 26. i 30. novembra 2009. i 1., 3. i 7. decembra 2009, u prisutnosti okrivljenog **M.J.**, njegovog branioca Ljubomira Pantovića, EULEX javnog tužioca Neete Amin i pravnog zastupnika oštećenih stranaka Mahmuta Halimija, i 9. decembra u prisutnosti dvaju oštećenih stranaka, M.M. i S.M..

Prema članu 15 PZKPK, ceo sudski postupak konsekutivno su prevodili međunarodni tumači, a sva sudska dokumenta koja su se odnosila na suđenje prevedena su na srpski i engleski.

Tokom glavnog pretresa saslušani su sledeći **svedoci**:

- (1) M.M., 9. novembra 2009.,
- (2) S.M., 9. novembra 2009.,
- (3) I.S., 23. novembra 2009.
- (4) B.D., 23. novembra 2009.
- (5) B.M., 26. novembra 2009.
- (6) G.M., 26. novembra 2009.
- (7) S.R., 30. novembra 2009.
- (8) Z.V., 30. novembra 2009.
- (9) D.N., 30. novembra 2009.

Okrivljeni je dao izjavu i ispitana je 1. decembra 2009. Okrivljeni je opovrgao optužbu za teško ubistvo u pokušaju i priznao krivicu po tački optužbe za nezakonito posedovanje i upotrebu oružja.

Sva dokumenta iz spisa predmeta, koja su zvanično pročitana na pretresu, smatraju se **dokazima**.

I sledeći dokazi podneseni su tokom glavnog pretresa i svrstani među dokaze:

- na *ex officio* zahtev veća, dva smenska policijska izveštaja koji se odnose na dan incidenta.
- četiri kolor fotografije okrivljenoga, koje je podneo branilac.

Javni Tužilac iznela je svoju završnu reč 3. decembra 2009. Njen stav jeste da je okrivljeni počinio krivično delo teško ubistvo u pokušaju. Okrivljeni je bio besan i očigledno je da je nameravao da teško povredi, ili čak ubije, G.M. ili njegove rođake, u

koju svrhu je kupio pištolj. Uzeo je taj pištolj i čekao na kola oštećenih stranaka –koje su bile nenaoružane – pa je prema njima ciljano ispalio pet metaka. Nije delovao u nužnoj samoodbrani, ili pak, ako i jeste, nije odgovorio na primeren način. Okrivljenog bi se moglo osuditi i za fizički napad na G.M., ranije tog popodneva, I za zastrašI. je svedoka tokom glavnog pretresa.

Zastupnik oštećenih stranaka Mahmut Halimi izneo je svoju završnu reč istog dana. On je podržao stav javnog tužioca i izneo odštetne zahteve oštećenih stranaka, u iznosu od po 35.000 evra. Sem toga, zatražio je da mu se isplate troškovi koje je imao.

Branilac je izneo završnu reč 7. decembra 2009. Rekao je da je njegov klijent delovao u nužnoj samoodbrani, bili srazmerno ili nesrazmerno, nakon što su ga oštećene stranke, koje su bile ljute na njega, jurile, pokušale da ga izguraju sa puta i prve počela da pucaju na njega.

B. REZIME IZLOŽENIH DOKAZA

Oštećena stranka S.M. svedočio je 9. novembra 2009., na prvom zasedanju glavnog pretresa, kako sledi.

O incidentu s pucnjavom

Dana vozio je svog oca od, dok je njegov otac M.M. sedeо na suvozačkom mestu pored njega. Bio je mrak i svedok je imao upaljena kratka svetla. Između h počeo je da pretiče jedno vozilo, ubrzavajući sa brzine od 40 km na sat. Kada se našao uporedo s tim vozilom, ono se usmerilo prema njemu, i blokiralo mu prolaz levom trakom. Video je da se radi o Svedok je nagazio na kočnicu i naglo se vratio u desnu traku. Onda je preprečila put ispred njega. Svedok je opet nagazio na kočnicu ali se zaleteo u vozačeva vrata na U tom času svedok je čuo kako neko puca iz Svedok i njegov otac otvorili su vrata svojih kola i svedok je čučnuo ispod svojih vrata. Onda je prepoznao lice koje je pucalo. Video ga je nakon jednog ili dva pucnja. Nadimak mu je **D..** Ruka i glava virile su mu iz vozačevog prozora na njegovim kolima. Pucao je iznutra, kroz vozačev prozor pored njegovog sedišta. Svedok je video pištolj i začuo četiri ili pet pucnjeva. Tokom pucnjave svedok i njegov otac otpuzali su do iza svojih kola, gde su ostali dva ili tri minuta. Dok su se skrivali iza svojih kola, svedok je video kako se **D.**ova senka odmiče, desno od puta. Ni svedok ni njegov otac nisu ga sledili.

Te večeri svedok je video da su leva vrata na ulubljena, i da je šoferšajba pogodena mečima a hauba Kasnije je video rupu na vozačevom sedištu i na komandnoj tabli. Video je pištolj na tlu između

Jedan do dva minuta nakon prestanka pucnjave, svedokov otac nazvao je policiju - KPS u Policija je stigla tri do četiri minuta nakon njegovog poziva, tj. minuta nakon

što se desio incident. Naoko je bilo ljudi, pet do šest lica, od kojih je svedok poznavao samo I.S..

U kolima odmah iza njegovih bio je I.S., na rastojanju od oko metara. Kada je svedok upozoren na njegovu izjavu koju je dao policiji, u kojoj je rekao da je u kolima koja su stigla iza njega bio njegov rođak, kojeg je krenuo da poseti kod kuće, objasnio je da je tog rođaka pomenuo samo kao lice kojeg su bili krenuli da posete kod kuće.

O satima nakon incidenta i njegovom mogućem uzroku

Tog dana u h svedok je bio u , u posetu ujacima/stričevima. Oko minuta nakon što se uputio kući u nazvao ga je njegov rođak G.M., koji ga je informisao da su ga pretukli M. i još jedno lice. G. je zatražio od svedoka pomoći. Rekao je da je sam u svojim kolima i da se plaši. Svedok je najpre otišao k sebi kući u Leposavić, a onda u centar . Nije posetio kafić Vox, niti je otišao u policijsku stanicu. Njegov otac, M., otišao je u policijsku stanicu, verovatno da ustanovi zašto je G. bio napadnut. M. je očuh G., koji nema pravog oca. Svedok je čuo od G.a da su ga u centru grada napali okriviljeni i M.I.. Okriviljeni ga je udario bokserom. Tek kasnije te večeri, nakon incidenta s pucnjavom, G. je posetio svedoka. Svedok je video modricu na njegovom čelu.

Svedoku je telefonirao njegov rođak N.M., koji ga je pozvao da dođe k njemu na večeru u . Ovo se dogodilo oko h, pre nego što se desila pucnjava. Kada je primio taj poziv, svedok se nalazio na benzinskoj pumpi u , gde se našao i njegov otac. U trenutku kada je primio poziv nije bio prisutan niko drugi. Svedok se povezao zajedno sa svojim ocem prema . Na benzinskoj pumpi svedok je susreo I.S., B.M., sveštenika D. i N.M..

Znao je da okriviljeni ima , ali ga nije prepoznao u kolima. Niko mu nije rekao da tog dana okriviljeni vozi .

O oružju kojim je raspolagao svedok i/ili njegov otac

U kolima koja je vozio te večeri nije bilo oružja. Njegov otac poseduje lovačku pušku. Svedokova lovačka puška je u Srbiji. Svojevremeno je lovačku pušku držao na Kosovu, ali mu dozvola nije produžena.

Oštećena stranka M.M. svedočio je 9. novembra 2009., na prvom zasedanju glavnog pretresa

O incidentu s pucnjavom

Svedok je potvrđio iskaz koji je dao njegov sin, S.M..
Dalje je rekao sledeće:

Svedok je krenuo sa svojim sinom sa ulice prema , nakon što su kupili cigarete. Nakon km, njegov sin počeo je da pretiče koja se kretala dosta sporije od dozvoljene brzine. Pre toga svedokov sin nije pretekao nijedna kola. Svedok nije prepoznao kola okriviljenoga. Tek nakon incidenta on i njegov sin prepoznali su kola okriviljenoga. ‘M.’ je prepoznao tek kada je ovaj počeo da beži prema reci . Svedok je nazvao policiju u najviše minuta nakon što je prestala pucnjava. Policija je stigla najviše minuta kasnije. Prvi vozač koji je sustigao svedoka i njegovog sina bio je N.M., minuta nakon incidenta s pucnjavom. Svedok ne zna da li je s njim bio još neko. Ranije su se dogovorili u da će N. da kreće za njima nakon što uzme gorivo. Nakon incidenta, na putu se okupilo najmanje 50 ljudi.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok je upoznao okriviljenoga nekoliko meseci ranije na pijaci u , gde je okriviljeni izazvao nered. Od tada do incidenta video ga je nekoliko puta u gradu. Video ga je kako vozi istu tu . Svedok je upoznat sa tekućim sporom između G.a i okriviljenoga, koji je počeo pre večeri a bio je u vezi sa G.ovim poslom u kafiću . O sporu ga je obavestio G.. Svedok nije prisustvovao svađi, , između G.a i okriviljenog, ali je bio prisutan kasnije tog popodneva ispred policijske stanice, gde je G. došao da da izjavu. Svedok je želeo da sazna šta se dogodilo jer mu je G. blizak rođak. Ne može tačno da se seti ko ga je obavestio o toj tući, ali to nije bio G.. Svedok je čekao ispred policijske stanice. Nisu bili prisutni drugi članovi svedokove porodice. Budući da G. nije izlazio, zaputio se prema centru grada. Posetio je kafić i kafić njegovog rođaka . U je prvi puta susreo N.M.. Njih dovjica su sedeli za stolom. Nisu razgovarali o tući između G.a i okriviljenog, ni o poseti N. u. Svedok je rekao N. u da će da dođe po svog sina k njemu, i tada su obojica otišli iz . Na ulici su naišli na svedokovog sina. Tada su samo dogovorili detalje u vezi sa večerom. Ranije tog dana, svedok nije posetio N. a u Sočanici. Pola sata nakon što je stigao u kafić , stigao je G.. Nisu razgovarali o tući sa okriviljenim. G. je o tući govorio tek sutradan, preko telefona.

Svedok ne poznaje I.S., B.M. (s nadimkom “P.”) ni sveštenika D.. Tog popodneva, u centru , N. je pozvao njega i njegovog sina na večeru. Prisutan je bio i sin. Nakon tog razgovora, N. je otišao da uspe gorivo u svoja kola na benzinskoj pumpi. Svedok ga nije video na benzinskoj pumpi. Dogovorili su se da će N. da sledi i sustigne svedoka i njegovog sina.

O oružju kojim su raspolagali svedok i/ili njegov otac

Tog dana svedokova lovačka puška nalazila se u njegovoju kući u . Na Kosovu ima važeću dozvolu za lovačko oružje. Lovačka puška se nalazi u njegovoju kući u Srbiji. U Srbiji ima dozvolu. Zapravo u lov ide na Kosovu. U lov njegov sin ponekad ide . Na pitanje da li njegov sin ikada vozi , svedok je odgovorio: ‘Možda, ne znam’.

I. Simic svedočio je 23. novembra 2009., na drugom zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Na ulazu u Sočanicu na putu su bila preprečene , . Slučajno su na lice meta prvi stigli svedok i njegova dva prijatelja. Na osnovu onoga šta je video i čuo, stigli su 2-3 minuta nakon incidenta. Video je samo "C." (M.v nadimak) pored njegovih kola. Svi su izašli i upitali C. šta se dogodilo. C. je rekao da je ovaj ili neko drugi pucao na njih i da je njegov sin negde ispod. Svedok je čuo kako njegov sin govori povиenim glasom. Svedok je krenuo prema reci da vidi da li je potrebna pomoć. Video je S.M. na rastojanju od desetak metara, na livadi ispod nivoa puta. Policija je stigla u roku od 30 minuta. Svedok je otišao ili minuta nakon toga. Na licu mesta se nalazila gomila ljudi. Tek kasnije te večeri ili sutradan, svedok je je ustanovio da je u incidentu učestvovao **M.J..**

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok poznaje okriviljenoga kao komšiju. Ponekad popiju piće. Poznaje obe oštećene stranke. M.M. poznaje po njegovom nadimku C.. Poznaje i G.M. – svedok već tri godine radi u njegovom kafiću. G. iokriviljeni nisu u dobrom odnosima. Svedok je provedeo dan sa svojim prijateljima B.M., B.D., koji je sveštenik, i sa N. om M.. U N. ovoj kući su pekli meso na roštilju od zalaska sunca. Kasnije, nešto pre noći, stigao je M. (C.). G. je pozvao svedoka da otvorí kafić, jer je on, G., imao problema. Njih četvorica povezli su se jednim kolima. C. je krenuo svojim kolima, verovatno , jer on obično vozi u. Nare su ptišli u policijsku stanicu. Svedok se ne seća koga je susreo ispred policijske stanice. Kada mu je rečeno da je u svojoj izjavi policiji rekao da je ispred policijske stanice susreo M. i S.M., svedok je odgovorio da to nije važno i da se ne seća detalja.

U policijsku stanicu je ušao samo svedok. G. je rekao svedoku da je imao problema sa okriviljenim i dao mu je ključeve kafića . Njih četvorica otišli su u . Moguće je da se s njima u povezao i M.. Kasnije su u stigli M. i S.M.. Zajedno su popili po piće i razgovarali s nogu. Nakon što je stigao G., otišli su svedok, B. i N.. Kratko su razgovarali s G.om o tučnjavi u centru grada. On je pored oka imao povredu. G. nije zatražio pomoć od svedoka, a svedok ne zna da li ju je zatražio od drugih ljudi. Sveštenik je otišao iz ranije. G. je ostao u . Svedok ne zna da li su otišli i M. i S.. Svedok, B. i N. još su se malo zadržali u centru i onda zajedno rešili da se vrate na roštilj. Svedok pretpostavlja da su na roštilj bili pozvani i C. i S., verovatno od strane N. a, zato što idu u lov zajedno i rođaci su, ali se ne seća. N. ovim kolima, , svedok, B. i N. vratili su se u na roštilj. Vozili su sporo, jer je put bio loš.

B.D. svedočio je 23. novembra 2009., na drugom zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Svedok je bio u u kada je saznao da se dogodila neka potera kolima. Devojka koja je ušla u kafić rekla je i da je čula neku pucnjavu.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok je dobar prijatelj okriviljenoga. Taj dan je proveo sa I.S., B.M. i N. om M. u i kasnije kod N. a kući, gde su pekli meso na roštilju. M.M. im se pridružio kasnije. I. je telefonirao G.M., koji je o tom razgovoru izvestio sve prisutne. G. je otisao u policijsku stanicu. Zamolio je I. da dođe po ključ od . Nakon tog poziva, sva četvorica su iz znatiželje otišla u policijsku stanicu u N. ovoj . Vozio je N. . S njima je pošao i M. u svojim kolima.

I. je ušao u policijsku stanicu a ostala trojica su čekala napolju. Kasnije je pred policijsku stanicu stigao i M.v sin. Svedok nije video M.. Svedok je zaključio da je M.v sin besan na osnovu njegovih grimasa. B. i N. porazgovarali su s njim. Govorilo se uopšte o fizičkom sukobu i zašto je došlo do njega. Nakon što je I. izašao iz stanice, sva četvorica otišla su u kafić . Bio je sumrak. Deset minuta kasnije do kafića Vox stigao je M.v sin u . Njih četvorica i M.v sin porazgovarali su o G.. Kada je čuo da je G. zadobio modricu pomislio je da je okriviljeni napao G.a neopravdano. G. je u stigao minuta nakon što je ova grupa napustila policijsku stanicu. M. je u stigao nesporedno pre G.a. M. je bio u društvu nekih momaka. Bio je ljut i govorio je povišenim glasom, "Ko je on da tuče G.a?" M. je pomenuo okriviljenoga. Atmosfera je bila dosta napeta. Čule su se psovke na račun majke okriviljenoga. G. je ispričao četvorici i M.vom sinu o fizičkom sukobu sa okriviljenim. Pored oka je imao modricu. Žalio se. Četvorica su otišli iz nedugo nakon G.ova dolaska. Istovremeno je otišao i M.v sin, ali svedok nije video gde se uputio.

Svedok se povezao taksijem iz u , u kafić . Nije znao šta će da se dogodi, "možda potera", ali, budući da on propoveda ljubav i mir, njemu tada više nije bilo mesto s njima.

B. M. svedočio je 26. novembra 2009., na trećem zasedanju glavnog pretresa.

Svedok je potvrdio iskaze koje su dali svedoci I.S. i B.D., i dodao sledeće. Kada je stigao na lice mesta, svedok je video zabijenu u vozačeva vrata . Čija su vozila blokirala put ustanovio je tek kada je izašao iz svojih kola i video M.M.. S.M. došao je sa područja ispod puta i rekao da je to bio "D.", što je nadimak okriviljenog, i da je ovaj pucao na njega.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok je potvrdio iskaze koje su dali svedoci I.S. i B.D.. Dalje je rekao da, budući da je iz i radi kao automehaničar, poznaje svakoga i njihova vozila.

Svedok, N.M., I.S. i B.D. otišli su u da uzmu ključ od G.M.a. Onda su nastavili da piju. Svedok je čuo od policajaca u policijskoj stanici da su se G. i okrivljeni potukli. U policijskoj stanici svedok je video M. i S.. U kafiću , G. je bio napet. Svedok nije stekao utisak da je atmosfera u napeta, on nije čuo psovke. Ne seća se da su u oni ili neki drugi ljudi pozvani na roštilj. Svedok je video S. I. ovića (prema spisu predmeta, G.ov najbolji prijatelj) u , a ne zna da li je video G.ovog brata Z.. Ne zna o D. M.u. Svedoku je bilo smešno da je okrivljeni pretukao G.a, koji je puno veći od njega. On i njegovi prijatelji nisu to shvatili previše ozbiljno. Svedok, I.S. i N.M. uputili su se u , ali su onda rešili da odu k N. u. G. je vozio .

G.M. **svedočio je** 26. novembra 2009., na trećem zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Svedok je čuo za incident s pucnjavom od Z.M., koji je bio čuo policijske sirene i saznao šta se dogodilo od ljudi na ulici. Ne zna u koje mu je vreme Z. rekao. U svojoj izjavi policiji svedok je rekao da je nazvao M. i S., ali tek nakon što ga je bio informisao Z. .

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Svedok više nije u prijateljskim odnosima sa okrivljenim, otkako je kasno u decembru bačena bomba na svedokov kafić – za što svedok okrivljuje okrivljenog – i zbog čestih fizičkih napada i pretnji okrivljenoga svedoku.

Svedok je to prijavio policiji ali ona mu nije pomogla niti ga zaštitila. Svedok je rekao da mu je tog popodnevna okrivljeni, koji je bio u društvu sa prijateljem, ozbiljno zapretio. Obojica su mu pokazali svoje pištolje. Svedok se jako uplašio. Činilo se da je okrivljeni pijan. Udario je svedoka nekoliko puta u glavu bokserom. Svedok je zaboravio da kaže policiji da je ovaj upotrebio bokser. Svedok je pao na tlo, povređen na bočnoj strani glave. Obojica su otišli na policijsku stanicu. Okrivljeni je tamo otišao u svojoj . Svedok se sada priseća da je otišao sam u policijsku stanicu, a ne sa M.m M.em, kako je bio rekao policiji. M.M. je bio prisutan u policijskoj stanici, ali ga je video samo napolju. I.S., njegov zaposlenik u , ušao je u policijsku stanicu. Svedok je pozvao I.S. do dode i uzme ključ od . Svedok se zadržao u policijskoj stanici do sata. I M. je bio u policijskoj stanici. Svedok misli da je bio prisutan i njegov brat Z. M..

Iz policijske stanice, svedok je otišao u svoj kafić da kaže ljudima šta mu je uradio okrivljeni. D.M., Z. M., Sh. (svedokov zet), a možda i četiri čoveka koji su ranije bili na roštilju u N. ovoj kući, bili su u . Bili su prisutni i M. i S.M.. Ne može da se seti ko je još bio tamo, jer je bio traumatizovan. Svedok nije video M. kako ulazi u ili odlazi iz njega. Sveštenik je otišao ranije. Svedok ne može da se seti razgovora. Nije otvoreno pominjao osvetu.

M.M. rekao je svedoku da je okrivljeni sigurno pomislio da se u nalazi svedok. Svedok kaže da liči na M., koji mu ponekad pozajmi neka od svojih kola.

Svedok je rekao bratu okrivljenoga, s kojim je u “savršenim” odnosima, o incidentu s bombom i da za njega sumnjiči okrivljenoga. Svedok nije rekao okrivljenom u lice da

sumnja na njega, ali je to prijavio policiji. Okrivljeni mu preti na sve načine. Svedok nije ljut na okrivljenoga i ne preti mu. On se plaši okrivljenoga i samo čeka da policija obavi svoj posao.

S.R. svedočio je u svojstvu svedoka 30. novembra 2009., na četvrtom zasedanju glavnog pretresa.

Svedok radi kao šef operativnog odelenja u policijskoj stanici dve godine i tri meseca. Forenzičar je, i u vreme incidenta bio je jedini s tom funkcijom u stanici. Pre toga bio je četiri godine šef istražne jedinice. Nije stručnjak za forenziku ni za balistiku. Svedok je završio nekoliko specijalističkih kurseva za istražioce. Svoje znanje stekao je u školi, iz literature i iz iskustva.

Svedok je nadgledao istragu u ovom predmetu. Najpre su vodene dve paralelne istrage, jedna u vezi sa saobraćajnim udesom, a druga u vezi sa incidentom s pucnjavom. Javni tužilac kasnije je rešila da se istražuje samo incident s pucnjavom. Te večeri svedok nije bio na dužnosti u svojstvu forenzičara, nije bio na licu mesta, od njega se nije tražilo da istraži tragove baruta na okrivljenom i oštećenim strankama, ni da izvede druge forenzičke radnje. Svedok je video vozila tek na parkiralištu policijske stanice.

Svedok je čuo da je okrivljeni izjavio da se na njega pucalo. dana nakon incidenta, svedok je video dve mrlje na krovu za koje je pomislio da su uzrokovane pucnjevima odozgo na dole. Prema obliku tih tragova zaključio je, kako stoji u izveštaju, da se pucalo s leva u desno, ali to bi trebalo dodatno veštačiti. Svedok je izveo dodatno forenzičko veštačenja krova i unutrašnjih delova vozila, i poslao svoj izveštaj sa fotografijama u laboratorij. Rezultat je bio suprotan od onoga kojeg je očekivao svedok: mrlje na krovu nisu bile uzrokovane mećima, ali one u unutrašnjosti su ukazivale na tu mogućnost. Nakon nekoliko dana, tragovi baruta su mogli da nestanu. Kola su snimljena da se uporede tragovi na koje su učestvovale u incidentu. Na osnovu odgovarajućih fotografija, svedok zaključuje da je prednja desna strana verovatno bila u kontaktu s . Ne zna da li su kola došla u kontakt sa kolima ili obrnuto. Ne vidi tragove na kolima, ali vidi tragove od struganja guma u prolazu po kolima. Ne može da oceni da li su tragovi stari ili sveži. Svedok nije izveštavao ni vršio istragu na kolima, koja su zanimljiva u ovom saobraćajnom udesu.

Z.V. svedočila je 30. novembra 2009., na četvrtom zasedanju glavnog pretresa.

Svedok je bila dežurni policajac dana kada se desio incident. Okrivljeni je identifikovan preko njegovog telefonskog poziva dežurnom policajcu, kojem se prijavio. Svedok je dobila informaciju od dežurne službe. U policijskoj pravnji okrivljeni je doveden u policijsku stanicu u . Zadržan je u pritvoru 48 sati, najpre kratko u policijskoj stanicu u a kasnije u policijskoj stanicu u . Rešenje o preselenju, koje je doneo njen šef, bilo je motivisano njegovom bezbednošću. Smatralo se da je ugrožen od strane svih učesnika incidenta s pucnjavom. Policija je želela da se izbegne susret sa

oštećenim strankama. Rešenje se zasnivalo i na incidentu koji se ranije tog dana dogodio između okriviljenog i G.M. i na ranijim iskustvima svih stranaka i krivičnom dosjeu žrtava.

Svedok je bila na licu mesta, gde je videla obe oštećene stranke. Tragala je za drugim oružjima, sem onog koje je pronađeno, u daljinu od 200 m prema reci , ali zbog nije pronašla nijedno. Drugo oružje nije pronađeno ni u . Nisu uzeti otisci parafinskom rukavicom, jer je okriviljeni bio nestao a drugi su smatrani žrtvama. Neko je odvezao kući, ali svedok ne zna ko. Svedok ne zna da li su žrtve nazvale policiju. Međutim, ako je to neko uradio to treba da je ubeleženo u smenskom izveštaju. Svedok nije izvršila lični pretres žrtava. Ni patrola koja je stigla prva nije izvestila o ličnom pretresu.

D.N. svedočio je 30. novembra 2009., na četvrtom zasedanju glavnog pretresa.

svedok je izvršio uviđaj lica mesta, nadgledajući i koordinirajući rad saobraćajne i istražne jedinice. Prema njegovom izveštaju, stigao je u h. U svom izveštaju napisao je da se incident desio minuta pre njegovog dolaska. Ustanovio je da je okriviljeni umešan kada je video njegova kola. Kasnije, kada se svedok vratio u policijsku stanicu da uzme svoju opremu, okriviljeni ga je nazvao i razgovarao s njim. Okriviljeni mu je rekao da je pucao iz vatretnog oružja i da želi da se dobrovoljno prijavi policiji. Svedok je rešio da ga doprati, radi njegove bezbednosti, bezbednosti policajaca i opšte bezbednosti. Svedok je pomislio na moguću opasnost jer drugo oružje nije pronađeno pa bi ga neko mogao upotrebiti. Tokom transporta, okriviljeni je rekao svedoku da je na njega pucano. Svedok je ostavio okriviljenoga na policijskoj stanici i vratio se na lice mesta. Stigla je istražna jedinica. Svedok je izvestio šefa o svojim prvim utiscima u vezi sa situacijom i o njegovom razgovoru sa okriviljenim. Svedok nije detaljno video štetu na . Vozilo nije pretreseno iznutra. Zadatak patrola je da pregledaju vozilo, ali ne da ga pretresu iznutra. Svedok je pretražio i obezbedio lice mesta do dolaska istražne jedinice. Te iste večeri, okriviljeni je prebačen u policijsku stanicu u radi njegove bezbednosti i bezbednosti policajaca. Takvi transferi se vrše kada je upotrebljeno vatretno oružje i u svrhu opšte bezbednosti. Sem toga, viđeno je da se neki ljudi voze naokolo policijske stanice, uključujući članove porodice M.. Svedok je video Z. M.a, G.ovog brata, kako prolazi u svojim kolima. Nije se zaustavio, I svedok nije razgovarao s njim. Niko se nije zadržavao ispred policijske stanice. Predostrožnost je bila nužna zbog opšte opasnosti. Bilo je indikacija da može da se očekuju nevolje, zbog prisutnosti obe strane. Svedok je znao da je tog dana bilo došlo do tuče između G.a i okriviljenog i da su nakon tuče obe strane bile u policijskoj stanici. Tog popodneva ljudi su se okupili kod policijske stanice. Video je M. i S.M., Z. M.a, I.S., M.I. i S. K.. To su bili prijatelji G.a ili okriviljenoga. Prvo je iz policijske stanice otiašao G., a pola sata kasnije okriviljeni. On je optišao kasnije jer je trebalo dovršiti njegovu izjavu i zato što ga je policija zadržala dok se se razide gomila. Ta grupa ljudi nije upućivala nikakve pretnje. Policija je odvezla kola okriviljenoga u dvorište policijske stanice, iz razloga bezbednosti i da ih pretrese. Naon dolaska okriviljenoga stajala su na putu minuta. Okriviljeni se odvezao tim istim kolima.

Svedok poznaje oštećene stranke 30 godina. Češće je dolazio u kontakt s G.om zbog njegovog kafića. Svedok je informisan o incidentu sa ručnom bombom kod G.ovog kafića ali nije znao da je osumnjičen okriviljeni.

Okriviljeni je svedočio je 1. decembra 2009., na petom zasedanju glavnog pretresa.

O incidentu s pucnjavom

Nakon što je pušten iz policijske stanice u posle , okriviljeni se prvo odvezao do kioska da kupi cigarete, a onda se uputio glavnim putem prema . Incident se dogodio deset minuta kasnije, između . Vozio je sporo jer je imao malo goriva. Nakon skretanja na glavni put za stao je da pokupi pištolj koji je bio sakrio tamo dan ili dva ranije kod saobraćajnog znaka ograničenja brzine. Nakon oko pet minuta, ili šest kilometara dalje, kada je već gotovo stigao do , video je u retrovizoru da mu se od pozadi velikom brzinom približavaju kola koja ablendaju. Bio je mrak i nije mogao da razazna ko se nalazi u kolima. Tada je čuo rafal iz vatre nog oružja od pozadi – ili pucnja iz automatske puške. Pogledao je u retrovizor ali više nije video vozilo jer je ono već bilo počelo da ga pretiče levom trakom. Izvukao je pištolj iz pojasa. Kada su vozila bila gotovo paralelno, drugo vozilo – koja bi sada prepoznao kao vozilo nekoga iz kruga M.evih– zabilo se u njegovo vozilo pokušavajući da ga izgura sa puta prema nizbrdici koja vodi do reke . Ni tada nije mogao da vidi ko se nalazi u tom vozilu. Čvrsto je držao volan ali nije uspeo da smiri svoja kola. Bio je u brzini, pa mu se motor ugasio dok su mu kola vrludala po putu, dok se nisu zaustavila preprečena preko desne trake. Odmah uz njegova vrata zaustavila se hauba .

Vrata sa njegove strane bila su blokirana drugim vozilom i nisu se mogla otvoriti. Čuo je kako se na njega puca. Ti pucnji ušli su kroz prozor na njegovoj strani, prošli kroz vozilo i izašli kroz prozor na suvozačevoj strani. Opalio je u svoj prozor da razbijje staklo kako bi mogao da izade. Tada je video troje ljudi kako stoje iza , a po njihovim siluetama video je da jedan puca u njegovom smeru. Zalegao je u svojim kolima i čuo kako meci razbijaju njegovo staklo. Kada je ta pucnjava prestala, proturio je ruku kroz prozor i nasumično ispalio su metka. Onda se izvukao kroz prozor i popeo na haubu . Nije pokušao da se izvuče kroz suvozačevo vrata jer za to nije bilo vremena, budući da su menjač i ručica reduktora veoma visoke pa bi penjući se preko njih da se prebací na drugu stranu bio laka meta. Ponestalo mu je metaka, pa je odbacio pištolj na levoj strani puta, koja je bila osvetljena, da pokaže drugima da više nije naoružan. Tada je stupio na haubu. Video je kako su dva od tri lica iza , počela da mu se približavaju, svako sa druge strane njihovog vozila. Odmah iza njihovog vozila bio je još jedno terensko vozilo. Skočio je sa haube i potrcao sa puta. Sneg je bio dubok, pa se otkotrljao oko 100 metera nizbrdicom do železničke pruge, dok su ga ona dva lica progona. Kada je stigao do pruge, zaustavio se i video da su dvojica njegovih progonilaca oko 20 metara iza njega. Sada zna da su ta dva lica bila S.M. i I.S.. Kada je nastavio da trči prema reci , koja je tada bila 100 m daleko, čuo je kako jedan progonilac, kojega je kasnije na sudu prepoznao kao S.M., dovikuje trećem licu, koje je

bio ostalo na putu s puškom u rukama, "Pucaj i ubij ga". Sada zna da je to lice na putu bio M.M.. Onda je začuo nekoliko rafala iz automatske puške. Skočio je u zaledenu reku i otplivao do nekog drveta. Odande je video kako dvojica progonilaca dolaze do obale reke i traže ga. Nakon oko minuta vrato se pešice nazad do glavnog puta. Odande je pešice otišao kući, odakle je za oko minuta nazvao policiju.

KP policajci D.N. i D. Đ. došli su po njega kući i odvezli ga u policijsku stanicu u . Na putu tamo, dok su prolazili pored lica mesta, rekli su mu da se sakrije zaleganjem radi bezbednosti svih. Ipak je uspeo da vidi da je pomerena sa mesta na kojem se bila nalazila, odmah uz njegovo vozilo, na rastojanje od metra od njegovog vozila.

O satima pre incidenta i njegovom mogućem uzroku

Deset do petnaest dana pre incidenta, nakon što mu je zapretio G.M. i nakon što je čuo šta je porodica M. uradila drugim ljudima, okriviljeni je kupio pištolj. Kada se sukobio sa G.om nije imao pištolj, jer ga je bio sakrio pored puta prethodnog dana ili na dan incidenta, pre sukoba s G.om.

Dana , prišao je G. M.u da mu predloži da odu zajedno u policijsku stanicu da reše svoj nesporazum. G. je odbio da ode i zapretio mu, a okriviljeni ga je udario šakom. Jedan policajac ga je odvukao od G.a i pretresao. On i G. otišli su u policijsku stanicu.

Dok je bio u stanici, okriviljeni je video kako se ispred policijske stanice okuplja desetak članova porodice M.. Među njima je video ljude koji su došli da svedoče u prilog G. kao i ljude koji su ga kasnije napali na putu. Iz povika i gesti tih ljudi zaključio je da se svađaju s policajcima i da pokušavaju da uđu u stanicu. Iz stanice je otišao neko vreme nakon G.a.

Policijski izveštaji:

U dva smenska izveštaja iz policijske stanice u . nalaze sve sledeće bitne informacije:

U 1. izveštaju:

- , info: u centru , **M.J.** i M.I. prišli su G. M.u, koji se nalazio u svojim kolima. M. mu je rekao da izade da se reše međusobne probleme, budući da mu je G. bio pretio neko vreme. J. je udario G.a nekoliko puta šakom uglavu. G. je zadobio modrice;
- , info: pretresena je koju je u vreme incidenta vozio **M.J.**;
- , info: nakon što je dao izjavu, G.M. je otišao iz PS ;
- , info: nakon što je dao izjavu, J. je otišao iz PS ;
- h, info: PS primila je telefonski poziv od neidentifikovanog lica da se na glavnom putu za dogodio udes i da se na licu mesta nalazi ;
- : stigao na lice mesta. Patrola je naišla na M. i S.M., ali J. nije bio тамо. Pronašli smo pištolj koji je upotrebljen u pucnjavi, , model mm;

- , info: **J.** je nazvao policijsku stanicu, želeo je da se preda.

U 2. izveštaju:

- , info: **M.J.** i G.M., bratućed M.M., pušteni su nakon što su dali izjave.

Dokazi koje je predložila odbrana:

Četiri fotografije dok je bila parkirana u dvorištu policijske stanice, koje je navodno snimio otac okrivljenoga dve nedelje nakon incidenta.

C. OCENJI. JE IZVEDENIH DOKAZA

Na osnovu dokaza izvedenih tokom glavnog pretresa, sud smatra da su dokazane sledeće bitne činjenice:

Pre automobilskog udesa

Dana ., između h u centru , okrivljeni, koji je bio sa svojim prijateljem M.I., prišao je G. M.u, koji je bio sam. Okrivljeni je udario G.a šakom u lice, od čega je ovome ostala modrica. Policija ih je razdvojila i obojica su dali izjave u policijskoj stanici odmah nakon ovog incidenta.

Sud smatra da nije dokazano da je okrivljeni udario G.M. bokserom. G. je to ustvrdio po porvi puta na sudu. Bokser nije pomenuo kada je davao izjavu pred javnim tužiocem . Dalje, njegova povreda, za koji nije zatražio medicinsku pomoć, niti ju je primio – samo je stavio led na modricu – ne odgovara povredi kakvu ostavlja bokser, i okrivljeni je opovrgao da ga je upotrebio.

Sud ne isključuje mogućnost da su okrivljeni i M.I. bili naoružani pištoljima tokom tog fizičkog incidenta, ali je ne smatra ni dokazanom, budući da je to ustvrdio samo G.M. i nema drugih dokaza tome u prilog.

G.M. video je kako okrivljeni stiže do policijske stanice u .

I.S., B.M., B.D., N.M. i M. i S.M. okupili su se ispred policijske stanice. Bili su informisani da je G.M. zapao u nevolje i da daje izjavu u policijskoj stanici. I.S., B.M., B.D. i N.M. došli su sa okupljanja uz roštilj u kući N.M. u , na koji je kasnije došao i M.M.. S.M. došao je sam u policijsku stanicu. Tokom okupljanja uz roštilj G.M. bio je nazvao I.S. i zamolio ga da dođe do policijske stanice da preuzme ključeve od kafića .

Nakon što je dao izjavu, G.M. otišao je iz policijske stanice u h u kafić .

U kafiću , bila su prisutna sva gore pomenuta lica. G.M. je tamo došao da ispriča šta mu se desilo. Pokazao je svoju povredu i dobio led od I.S. da ga stvari na modricu.

Tokom boravka u kafiću , G.M. i obe oštećene stranke bile su besne. Činilo se i da je S.M., dok je bio ispred policijske stanice, bio ljut.

Okrivljeni se odvezao od policijske stanice u u svojoj i uputio se kući u . Putem je pokupio svoj pištolj.

Sud ne smatra dokazanim da je okrivljeni, besan na G.M. jer je ovaj osporio njegov autoritet, pokupio svoj pištolj s namerom ili predumišljajem da (pokuša da) ubije G.M. ili oštećene stranke, kako tvrdi javni tužilac. Jednako je tako moguće da je pokupio pištolj iz straha ili iz predostrožnosti.

I.S., B.M. i N.M. vratili su se u jednim kolima nazad u . B.D. rastao se sa svojim priateljima sa roštilja i otišao taksijem u . M. i S.M. su isto otišli u u .

Na putu , blizu , koju je vozio S.M., dok je njegov otac M.M. sedeо na suvozačkom mestu, našla se iza koju je vozio okrivljeni. Kada su se približili, S. i M.M. prepoznali su vozilo ispred sebe kao vozilo koje pripada okrivljenom. Iza oba ta vozila bilo je vozilo koje je vozio N.M., a u kojem su putnici bili I.S. i B.M..

Sud ne isključuje mogućnost da su se sva petorica vratila u da nastave sa roštiljem, kako su svi izjavili, ali smatra dokazanim da su u tom času naišli na vozilo okrivljenog. Sud ne može da oceni da li su sledili okrivljenog, tragali za njim, ili su slučajno naišli na njega na putu. Oni su naišli iza njega i barem su oštećene stranke morale da prepoznaju da se radi o vozilu okrivljenog. Bilo je poznato da okrivljeni vozi takva kola. I G.M. video je okrivljenoga u tim kolima neposredno pre ovoga, kod policijske stanice. Dalje, sud smatra samo po sebi razumljivim da kada neko noću vozi kola, može da zapazi detalje na kolima koja se kreću ispred njega (kao što su reg. broj, tip, boju, itd). Međutim, vozač ne može jasno da vidi vozilo iza njega. Vozač koji vozi ispred može samo da vidi svetla vozila koje ga sledi.

Kola i incident sa pucnjavom

Između h, na putu , u , koju je vozio okrivljeni udarila je oštećenih stranaka dok su ga preticale. Rezultat ovog udesa, koji su iznudile oštećene stranke, bio je da su se oba vozila zaustavila. Okrivljeni nije mogao da otvari vrata svojih kola na vozačevoj strani.

Odmah nakon sudara, okrivljeni je pucao nekoliko puta kroz svoj prozor na vozačevoj strani, pa onda iz svojih kola u kola oštećenih stranaka. Pucao je iz svog pištolja, , kalibar . Na osnovu fotografija i izveštaja sa lica mesta, pogodio je šoferšajbu na vozilu oštećenih stranaka, haubu, prednje suvozačko sedište i levi retrovizor. Okrivljeni je izašao iz svojih kola kroz prozor na vozačevoj strani.

Nakon što je ispalio svih pet metaka koliko je imao, okrivljeni je odbacio svoj pištolj na put i pobegao u smeru reke . U tom smeru su krenuli i S.M. i I.S..

Sud smatra da je dokazano da se automobilski udes odigrao kako je gore opisano. Sud nalazi da izjave oštećenih stranaka nisu ubedljive – kako je gore objašnjeno – i odbacuje njihove druge verzije udesa, tj. da je okrivljeni skrenuo svoji vozilom prema oštećenim strankama dok su ga preticale i blokirao put, tako da nisu mogle da izbengu udarac u vozačeva vrata na kolima okrivljenoga.

Na osnovu izjava okrivljenoga i fizičke štete na oba vozila, vidljive na fotografijama 12-17, iz izveštaja sa lica mesta, sud smatra dokazanim da se udes desio kako je gore opisano. Ta mala oštećenja na bočnim stranama oba vozila ukazuju, po mišljenju suda, više na scenario po kojem je oštećenih stranaka udarila sa strane okrivljenoga, nego na scenario po kojem se zabila u dok je ova blokirala put. Sud je uzeo u obzir ponajpre nepouzdanoost izjava oštećenih stranaka (objašnjeno dole), a onda i sve što se dogodilo neposredno pre udesa – u policijskoj stanici i kafiću gde su se okupili svedoci zbog sukoga koji je G.M. upravo bio imao sa okrivljenim, i gde je atmosfera bila napeta jer su G.M., S.M. i M.M. bili besni.

Sud je ocenio da su izjave oštećenih stranaka nepouzdane jer se u nekoliko bitnih elemenata razlikuju međusobno i ili od izjava drugih svedoka, uključujući i neke njihove prijatelje.

Ti elementi su prisutnost ili odsutnost S.M. kod policijske stanice nakon tuče između okrivljenog i G.M., prisutnost ili odsutnost S.M. u kafiću , da li se u kafiću razgovaralo o tući između okrivljenoga i G.M., S.M. (nije) išao prema reci nakon incidenta s pucnjavom i (nije) pozvao policiju nakon nakon incidenta s pucnjavom.

B.D. i B.M. posvedočili su na sudu da je i S.M. bio kod policijske stanice nakon tuče između okrivljenoga i G.M.. Prema B. D. , i B.M. i N.M. su razgovarali s njim. Svi su bili izvan vozila i tema je bila fizički sukob i kako i zašto se desio. Izgledalo je da je S.M. ljut. I policajac D.N. posvedočio je da je u to vreme video S.M. ispred policijske stanice. Međutim, oštećene stranke negiraju da je S. bio tamo.

*I.S., B.D., B. M. i G.M. svi su posvedočili da je S.M. bio prisutan tog popodneva u kafiću . G.M. je rekao da je iz policijske stanice ptišao u kafić da kaže drugima šta se dogodilo. U je rekao: "Taj čovek **M.J.** želi da me ubije i da me uništi". I.S. dao mu je kocku leda da je stavi na mondricu na glavi. Čak i G.M. tvrdi da su obe oštećene stranke bile prisutne u . B.D. je izjavio da su on, N.M., I.S., B.M. i sin M.M. (S.) razgovarali o G. M.u u kafiću . Upravo su sa sinom razgovarali o G. M.u. Sin je bio informisan da G.M. ima modricu i rekao je da je G.M. bio neopravданo napadnut. Kada je G. Milnunović stigao, ispričao je četvorici i M.vom sinu o fizičkom sukobu s okrivljenim. Pokazao im je svoju povredu. I M.M., koji je bio došao u kafić , bio je ljut. Upitao je povиšenim tonom, "Ko je on (govoreći o okrivljenom) da tuče G.a?" Atmosfera je bila "dosta napeta". B.D. otisao je iz kafića i povezao se taksijem sam. Nije znao šta će da se dogodi, "možda potera", ali budući da je sveštenik nije želeo da ostane. Međutim, M.M. je posvedočio da dok je on bio u nisu razgovarali o tući sa okrivljenim. Prema*

njemu, G.M. razgovarao je s njim o tuči tek sutradan, preko telefona. Iako je S.M. posvedočio da mu je G.M. telefonirao tog popodneva pre udesa, informisao ga o tuči i zamolio od njega pomoći, opovrgao je da je bio prisutan u . Rekao je da je G.M. video kasnije tog dana nakon incidenta s pucnjavom.

I.S., B.M., B.D. i N.M. posvedočili su du su ranije tog dana bili zajedno u N. ovoj kući na roštilju, na koji je kasnije stigao i M.M.. Svi su posvedočili da su se četvorica njih, sem B. D., kasnije vratili u da nastave s roštiljem u N. ovoj kući.

Međutim, M.M. je posvedočio da nije posetio N. a u ranije tog dana, a čak je opovrgao i da poznaje I.S., B.M. i sveštenika B. D..

Prema M. M.u, N.M. je lično pozvao njega i njegovog sina na večeru tog popodneva u centru . Tome je prisustvovao S.M..

Prema S.u M.u, N. ga je pozvao telefonom kada je bio na benzinskoj pumpi, gde se nalazio i njegov otac.

I.S., B.M. i okrivljeni posvedočili su da se nakon incidenta S.M. uputio prema reci . Međutim, to opovrgavaju i S. i M.M..

S. i M.M. izjavili su da je M.M. nazvao policiju nekoliko minuta nakon incidenta. Sud primećuje da u nijednoj od njihovih izjava nije pomenulo da je M. nazvao policiju anonimno, ne predstavivši se. Prema smenskim izveštajima, incident je prvi puta prijavljen policiji u h od strane "NN"lica (tj. neimenovanog lica) telefonom. I svedok D.N. posvedočio je da je nazvalo nepoznato lice. Svedok Z.V. izjavila je na sudu da bi da je nazvala neka od oštećenih stranaka to zabeleženo u smenskim izveštajima.

Gore pomenute kontradikcije navode veće na zaključak da svedočenja M. i S.M. nisu pouzdana i, ili barem da pokušavaju da umanje svoju ulogu i umešanost u događaje koji su se dogodili tog popodneva nakon tuče između okrivljenog i G.M. u centru i kasnije na putu između njih i okrivljenoga. Ovo bi se moglo odnositi i na njihovu upotrebu oružja protiv okrivljenoga neposredno pre, tokom ili neposredno nakon automobilskog udesa, što će sud da detaljnije razmotri kasnije.

Da li je okrivljeni delao u samoodbrani?

Veće nije moglo da ustanovi da li su oštećene stranke pucale na okrivljenoga ili čak započele pucnjavu, kako je ustvrdio okrivljeni. Međutim, sud ne može da isključi takav razvoj događaja.

Sud je izveo zaključak nakon što je uzeo u obzir nedostatke u istrazi incidenta s pucnjavom, nepostojanje stručnih veštačenja, nepostojanje nezavisnih očeviñadaca (sem oštećenih stranaka), postojanje nekih tragova koji ukazuju da su možda pucale i oštećene stranke i nepouzdanost izjava oštećenih stranaka, koja je već objašnjena. Tek kada je dovelo u vezu sve te aspekte i sagledalo ih u celini, kod veća se rodila ozbiljna sumnja u vezi onoga šta se zaista dogodilo tokom incidenta s pucnjavom.

Nije dokazano

Veće smatra da se ne može pouzdano dokazati da se na okriviljenoga pucalo, i to iz sledećih razloga.

Nema dokaza koji bi potvrdili ovu tvrdnju, koju je izneo samo okriviljeni. Oštećene stranke su posvedočile da nisu bile naoružane i nisu pucale. Prema njima, pucao je samo okriviljeni, i to odmah nakon sudara vozila. Nije bilo drugih svedoka te pucnjave, ili bar lica, sem oštećenih stranaka, koja bi mogla da posvedoče da se pucalo na okriviljenoga.

U vezi sa materijalnim dokazima, veće je našlo sledeće.

Ne postoji temeljit policijski izveštaj o inspekciji vozila okriviljenoga i o stanju tih kola nakon incidenta, uključujući i štetu koju su mogli da nanesu meci. Nije izvršeno balističko veštačenje. Nema izveštaja stručnjaka za balistiku.

U spisu predmeta jeste kriminalistički izveštaj sa lica mesta, ali jedini relevantni podaci u njemu su: oštećenje na vozačevim vratima, dva polomljena prednja prozora i čaura od metka kalibra mm (za koju veće smatra da je iz pištolja okriviljenoga, koji je pucao iz pištolja tog kalibra). U krim. izveštaju nalaze se fotografije štete na kolima okriviljenoga (fotosi označeni brojevima 14, 15, 16 i 17). Međutim, na njima se ne vidi šteta koja bi se mogla pouzdano pripisati udarcima metaka. Dalje, u izveštaju se kaže da su sva oštećenja na fotosima 14, 15, 16 i 17 uzrokovana sudarom sa , a ne pogocima. Na fotu 17 vidi se tačka koja oblikom podseća na rupu od metka, ali to nije precizno istraženo i nema stručnog mišljenja o prirodi tog oštećenja (a ne zna se pouzdano ni kada je to oštećenje nastalo), pa veće ne može da prihvati te fotose kao dovoljan dokaz tvrdnje da se na okriviljenoga pucalo tokom incidenta.

Isto vredi i za četiri fotosa koje je podneo branilac, a nije ih snimila policija nego navodno otac okriviljenoga dve nedelje nakon incidenta. Na fotu 1 svidi se isto oštećeno mesto koje pominjemo gore u vezi sa fotom 17. Na druga tri fotosa nema štete koja je mogla da nastane od udaraca metaka.

Ni kod oštećenih stranaka, ni na njihovom vozilu, ni u njemu nema dokaza u vidu oružja, metaka ili čaura ili – neosporno – tragova pucanja ili vatrenog oružja koji bi ukazivali da su oštećene stranke pucale.

Nije isključeno

Iako veće nije ustanovilo dokaze da se na okriviljenoga pucalo, ono ipak smatra da se ipak ne može isključiti stvarna mogućnost da se na njega pucalo, i to iz sledećih razloga.

Nije jasno kako je razbijen prozor na vozačevoj strani na kolima okriviljenoga. Okriviljeni je posvedočio da je razbijen mećima iz vatrenog oružja oštećenih stranaka– konkretno, da su oštećene stranke pucale u njegov prozor, da su meci ušli kroz taj prozor, proleteli kroz kola i izašli korz suvozačev prozor.

Nije ustanovljeno kako je razbijen suvozačev prozor, niti je o tome izvešteno. S obzirom na razmere oštećenja na oba vozila, udarac prilikom njihova sudara nije bio osobito jak. Zato sud smatra da je malo verovatno da se prozor razbio kao posledica tog sudara, posebno zato što su svi drugi prozori na oba vozila (sem onoga u koji je pucao okriviljeni) ostali neoštećeni, kako se vidi na fotosima u krim. izveštaju sa lica mesta.

Kako je već pomenuto, pored polomljenog levog prozora, vidi se tačkasto oštećenje (foto 17 u krim. izveštaju sa lica mesta). To oštećenje oblikom podseća na oštećenje kakvo može da izazove udarac metka. Sa sigurnošću se može isključiti mogućnost da je sam okriviljeni pucao u prozor sa svoje, vozačeve strane. To ne bi bilo u smeru ljudi koji su ga napali, koji su se nalazili sa druge strane vozačevih vrata. Oni, tj. Oštećene stranke, posvedočili su da je okriviljeni pucao kroz svoj prozor i sa njega.

Veće zaključuje da postoji stanovita mogućnost da je suvozačev prozor rabljen udarcem metka. Tačka blizu tog prozora možda potvrđuje tu prepostavku.

Tačka blizu suvozačevog prozora možda, kao takva, ukazuje da se na kola okriviljenoga pucalo.

U , nađena je jedna čestica (D#2) sa ostatkom upaljača metka. Sud je uzeo u obzir da je to možda u vezi sa lovačkim hobijem obe oštećene stranke. Međutim, ošećene stranke su izjavile da retko love na Kosovu, a M.M. je rekao da se za lov u Srbiji ne koriste nego drugim vozilom.

Iako laboratorijskom analizom dva traga na krovu nisu ustanovljeni tragovi baruta (D#1), prema суду iskusnog policajca (S. R.) oni su veoma verovatno posledica pucanja iz vatrenog oružja.

Kola oštećenih stranaka nisu pretresena, ili bar nema dokaza o tome (budući da Z.V. kaže da su kola pretresena a D.N. da nisu) i ne postoji izveštaj o takvom pretresu.

Štaviše, kola oštećenih stranaka odvezena su do njihove kuće i ne zna se ko je to uradio i po čijem naredenju.

Od oštećenih stranaka nisu uzeti brisevi parafinskim rukavicama.

Nije izvršen temeljit uviđaj na licu mesta, ili bar o tome ne postoji izveštaj. Na суду, Z.V. je na pitanje tužioca rekla da su kola pretresena i da je lice mesta pretraženo u daljinu od 200 metara, ali sud smatra da to nije bilo dovoljno i nije siguran da li je tamo bilo tragovi i ako jeste da li ih je bilo moguće pronaći.

Dalje, sud smatra da su do dolaska policije na lice mesta, nakon minuta, oštećene stranke imale dovoljno vremena da izbrišu tragove.

Incident se verovatno dogodio između , kada je okrivljeni pušten iz policijske stanice, i , kada je o njemu prvi puta javljeno, telefonom od strane neidentifikovanog lica.
U svom izveštaju, policajac M. B. kaže da je čuo pucnja u . Veće smatra da je kod procene vremena pogrešio, jer su u tom času stranke verovatno još bile u policijskoj stanici. Verovatno je htio da kaže .
Ako vreme u B. izveštaju čitamo kao , policija je prvi puta stigla u , tj. najranije minuta nakon što je javljeno o incidentu, tj. najranije minuta nakon incidenta.

Konačno, sud je razmotrio činjenicu da M. i S.M. poseduju lovačku pušku i da su i otac i sin lovci, što znači da umeju ta rukuju oružjem.

Sem što je razmotrilo sve te aspekte, veće je ustanovilo, kako je gore već pomenuto i objašnjeno, da izjave oštećenih stranaka nisu pouzdane. Sud ne može da u potpunosti isključi da su pokušali da sakriju da su protiv okrivljeni upotrebili vatreno oružje.

Sud odbacuje stav javnog tužioca da je okrivljeni imao jasnu nameru da ubije oštećene stranke i da nije istina da se na okrivljenoga pucalo, budući da je izašao iz svojih kola kroz vozačev prozor, što bi bilo prema oštećenim strankama i u liniji njihove vatre, da su pucali.

Sud smatra da je moguće da u tako teškom trenutku okrivljeni nije reagovao na najlogičniji i najrazumniji način. Dakle, možda je tačno, kako je rekao, da bi mu izlaženje preko suvozačeve strane bilo teže i oduzelo više vremena, s obzirom na prepreke, kao što su ručica menjača i uspravljeni suvozačev sedište.

Zaključak u vezi sa prvom tačkom optužnice:

Jedno od osnovnih načela krivičnog prava jeste da kad postoji sumnja treba da se presudi u korist okrivljenoga.

Ako su oštećene stranke zaista prve otvorile vatru na okrivljenoga, koji je bio zaglavljen u svojim kolima, okrivljeni nije imao drugog razumnog rešenja nego da se brani, na što je imao pravo.

Okrivljeni je izjavio da se branio tako što je pucao na oštećene stranke, nakon što su one pucale na njega. Pod tim okolnostima, njegova reakcija može se smatrati razmernom.

Sud ne može da isključi mogućnost da je okrivljeni, zaključan u svojim kolima, bio napadnut iz vatrene oružja i da je uzvraćajući vatru delovao u nužnoj samoodbrani i na srazmeran način.

Prema zakonu, delo koje se počini u nužnoj samoodbrani a odgovara stepenu opasnosti kojem je napadnuti bio izložen, ne smatra se krivičnim delom.

Zato je veće rešilo – u korist okrivljenoga – da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo.

Zato se ovime oslobađa optužbe za teško ubistvo u pokušaju.

Zaključak u vezi sa drugom tačkom optužnice:

Dokazano je neovlašćeno posedovanje oružja. Okrivljeni je priznao ovo delo i izjasnio se krivim po ovoj tački optužnice. Uzevši u obzir njegovu relativnu mladost i da je priznao da je posedovao i upotrebio oružje, kao olakšavajuće okolnosti, i da je ranije tog dana bio agresi. prema G. M.u, kao otežavajuću okolnost, veće osuđuje okrivljenog za ovo krivično delo na

Šest meseci zatvora.

D. ZAKON U PRIMENI I PRAVNA KVALIFIKACIJA

U vezi sa zakonom u primeni:

Veće je upoznato sa raspravom o zakonu u primeni, posebno u severnom delu okruga Mitrovica.

Na Kosovu u primeni su kosovski zakoni, tj. Zakon o krivičnom postupku Kosova (ZKPK) i Krivični zakon Kosova (KZK) koji su stupili na snagu 6. januara 2009. Pre tog datuma, u primeni su bili ranija verzija Privremennog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), koji je stupio na snagu po UNMIK-ovoj uredbi 2003/26, i Privremeni krivični zakon Kosova (PKZK), koji je stupio na snagu UNMIK-ovom uredbom 2003/25.

U ovoj presudi veće se poziva na PZKPK i PKZK, ali napominje da su u suštini PZKPK i ZKPK, na jednoj strani i PKZK I KZK, gotovo u svemu identični. Štaviše, supstanca svih članova koje je veće primenilo ili moglo da primeni u ovom predmetu potpuno je identična gore pomenutim krivičnim zakonima. Veće je ramotilo i primenilo supstancu tih relevantnih članova.

U vezi sa pravnom kvalifikacijom:

Okrivljeni je kupio i nosio pištolj , kalibra , iz kojeg je ispalio metaka . Nije izvadio odgovarajuću dozvolu za držanje vatrene oružja. Na taj način, okrivljeni je u vezi sa držanjem, kontrolom i posedovanjem oružja počinio krivično delo neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, prema članu 328, stav 2 PKZK.

E. TROŠKOVI

Okrivljeni je oglašen krivim samo po tački optužbe za neovlašćeno držanje, kontrolu, posedovan je i upotrebu oružja, prema članu 328, stav2 PKZK. Zato, prema članu 102, stav 1 PZKPK, okrivljeni treba da plati sudski paušal u iznosu od 50.00 evra za proceduralne troškove u vezi sa tom optužbom.

Okrivljeni ne treba da plati troškove drugog dela krivično postupka jer je oslobođen optužbe za krivično delo teško ubistvo u pokušaju, član 102, stav (2) PZKPK.

F. ODŠTETNI ZAHTEVI

Odštetni zahtevi oštećenih stranaka M.M. i S. M. odbacuju se, budući da je okrivljeni oslobođen od optužbe na koju se odnosi njihov odštetni zahtev.

**Okružni sud u Mitrovici
K. br. 28/09**

Napisano na engleskom. Ova verzija smatra se autoritetnom.

Referent izvestilac

Predsedavajući sudija

Tara Khan

Angela Kaptein

Pouka o pravnom leku:

Ovlašćena lica mogu da podnesu pisanu žalbu protiv ove presude preko okružnog suda u Mitrovici za Vrhovni sud Kosova u roku od 15 dana od dana uručenja primerka presude.